Wzorce projektowe c.d.

- Singleton należy do grupy wzorców konstrukcyjnych
- Jego celem jest ograniczenie ilości tworzonych instancji klasy do jednej
- Wzorzec daje pewność, że istnieje tylko jedna instancja klasy i dostarcza globalnego punktu dostępu do tej instancji
- Przykłady zastosowania: klasa konfiguracyjna, jeden punkt dostępu do bazy danych, jedna kolejka wydruku dokumentów lub manager okien

Wersja I - Chciwa inicjalizacja

```
public class Counter {
    private static final Counter instance = new Counter();
    private int count = 0;
    private Counter() {
    public static Counter getInstance() {
        return instance;
    public void add() {
        this.count++;
                                                             public class App {
        System.out.println(this.count);
                                                                 public static void main(String[] args) {
                                                                     Counter c = Counter.getInstance();
                                                                     c.add();
                                                                     c.add();
                                                                     c = Counter.getInstance();
                                                                     c.add();
                                                                     c.add();
```

Singleton Wersja I - Chciwa inicjalizacja

- Prywatny konstruktor
- Metoda statyczna umożliwiający spełnienie warunku globalnego punktu dostępu
- Inicjalizacja klasy następuje już w momencie jej załadowania chciwa inicjalizacja

Wersja II - Leniwa inicjalizacja

```
public class Counter {
    private static Counter instance;
    private int count = 0;

    private Counter() {
        if (instance == null) {
            instance = new Counter();
        }
        return instance;
    }

    public void add() {
        this.count++;
        System.out.println(this.count);
    }
}
```

```
public class App {
   public static void main(String[] args) {
        Counter c = Counter.getInstance();
        c.add();
        c.add();

        c = Counter.getInstance();
        c.add();
        c.add();
        c.add();
}
```

Singleton Wersja II - Leniwa inicjalizacja

- Odwlekamy w czasie moment inicjalizacji obiektu leniwa inicjalizacja
- Oszczędzamy zasoby, jeżeli nie zajdzie potrzeba jej utworzenia

Wersja III - Refleksje

```
public class Counter2 {
    private static Counter2 instance;
   private int count = 0;
    private Counter2() {
        if (instance != null) {
            throw new IllegalStateException("Error");
    }
    public static Counter2 getInstance() {
        if (instance == null) {
            instance = new Counter2();
        return instance;
    public void add() {
        this.count++;
        System.out.println(this.count);
                                                  Counter2 c = Counter2.getInstance();
                                                  c.add();
                                                  c.add();
                                                  Constructor<Counter2> constructor = Counter2.class.getDeclaredConstructor();
                                                  constructor.setAccessible(true);
                                                  c = constructor.newInstance();
                                                  c.add();
                                                  c.add();
```

Singleton Wersja III - Refleksje

- Podczas wywołania wykorzystujemy refleksje narzędzie umożliwiające modyfikować właściwości kodu programu w trakcie jego działania
- Próba utworzenia prywatnego obiektu zakończy się wyjątkiem

Wersja IV - Wielowątkowość

```
public class Counter {
    private static volatile Counter instance;
    private int count = 0;
    private Counter() {
        if (instance != null) {
            throw new IllegalStateException("Error");
    }
    public static Counter getInstance() {
        if (instance == null) {
            synchronized (Counter.class) {
                if (instance == null) {
                    instance = new Counter();
        return instance;
                                                              public class App {
                                                                  public static void main(String[] args) {
    public void add() {
                                                                      Counter c = Counter.getInstance();
        this.count++;
                                                                      c.add();
        System.out.println(this.count);
                                                                      c.add();
                                                                      c = Counter.getInstance();
                                                                      c.add();
                                                                      c.add();
```

Singleton Wersja IV - Wielowątkowość

- Problem wielowątkowości polega na tym, że w tym samym momencie oba wątku mogą sprawdzić czy instancja singletonu jest null i ją stworzyć
- Metoda synchronized tworzy sekcje krytyczną, która ustawia w kolejce wątki chcące wywołać metodę getInstance
- Metoda synchronized jest za warunkiem instance==null wywołujemy ją tylko wtedy gdy instancja singletonu nie została jeszcze utworzona forma optymalizacji
- Blokada z podwójnym zatwierdzeniem (Double-checked locking optimization) – podwójny warunek na istnienie instancji singletonu zabezpiecza nas w pełni
- Typ volatile gwarantuje nam, że zmienna jest przechowywana w pamięci współdzielonej zamiast w cache
- Problem wielowątkowości pojawia się tylko przy leniwej inicjalizacji

Wersja V - Static holder pattern

```
public class Counter {
    private int count = 0;

private Counter() {
        if (MyClass.instance != null) {
                  throw new IllegalStateException("Error");
        }
    }

public static Counter getInstance() {
        return MyClass.instance;
}

public void add() {
        this.count++;
        System.out.println(this.count);
}

private static class MyClass {
        private static final Counter instance = new Counter();
}
```

```
public class App {

   public static void main(String[] args) {
        Counter c = Counter.getInstance();
        c.add();
        c = Counter.getInstance();
        c.add();
        c.add();
        c.add();
}
```

Singleton Wersja V - Static holder pattern

- Singleton Static holder pattern w prosty sposób łączy leniwą inicjalizację z optymalnym rozwiązaniem wielowątkowości
- Instancja singletonu powstaje w momencie wywołania statycznej metody zagnieżdżonej klasy MyClass
- Problem zarządzania instancjami zrzucamy na wirtualną maszynę javy

Singleton Wersja VI - Enum

```
public enum Counter {
    instance;

private int count = 0;

public void add() {
    this.count++;
    System.out.println(this.count);
    }
}
```

```
public class App {

public static void main(String[] args) throws Exception {
    Counter c = Counter.instance;
    c.add();
    c.add();

    c = Counter.instance;
    c.add();
    c.add();
    c.add();
}
```

Singleton Wersja VI - Enum

- Problem zarządzania instancjami zrzucamy na wirtualną maszynę javy – podobnie jak w podejściu static holder pattern
- Enum z definicji może mieć tylko jedną instancję
- Jest odporny na refleksję i klonowanie
- Brak możliwości rozszerzania klasy (dziedziczenia)
- Brak leniwej inicjalizacji

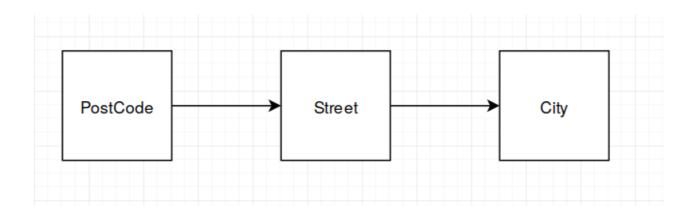
Antywzorzec

- Problem z testowaniem w singletonie przechowujemy aktualny stan aplikacji w ciągu całego jej życia, należy pamiętać by go czyścić podczas uruchamiania kolejnych testów
- Łamie zasadę pojedynczej odpowiedzialności (single responsibility principle) – z definicji zajmuje się wykonywaniem funkcji biznesowej oraz zarządzaniem instancją
- Łamie zasadę otwarte-zamknięte (Open/Closed principle) nie można go rozbudować, chyba że połączymy go z fabryką
- Jest obiektowym zamiennikiem zmiennej globalnej

Łańcuch odpowiedzialności

- Łańcuch odpowiedzialności umożliwia pewnej liczbie klas podjęcie próby obsłużenia żądania podczas gdy żadna z nich nic nie wie o możliwościach innych
- Rezygnujemy z większych powiązań między klasami jedynym powiązaniem jest przekazywane żądanie
- Žądanie jest tak długo przekazywane, aż natrafimy na klasę, która potrafi je obsłużyć
- Brak gwarancji, że każde żądanie będzie obsłużone
- Skutecznie zastępuje serię if'ów lub rozbudowanego switch'a
- W łatwy sposób można dodać kolejną obsługę żądania

Łańcuch odpowiedzialności

 Łańcuch jest uporządkowany od klas obsługujących bardziej specyficzne rozwiązania do bardziej ogólnych

Łańcuch odpowiedzialności

```
public interface Chain {
    public void setNext(Chain next);
    public String process(PlanetTypes type);
}
```

```
public class CheckJowisz implements Chain {
    private Chain next;

    @Override
    public void setNext(Chain next) {
        this.next = next;
    }

    @Override
    public String process(PlanetTypes type) {
        if (type == PlanetTypes.JOWISZ) {
            return "Planeta Jowisz";
        } else {
            return this.next.process(type);
        }
    }
}
```

```
public class ChainOfResponsibilityExample {
   public static void main(String[] args) {
      Chain jowisz = new CheckJowisz();
      Chain mars = new CheckMars();
      Chain wenus = new CheckWenus();
      Chain merkury = new CheckMerkury();

      jowisz.setNext(mars);
      mars.setNext(wenus);
      wenus.setNext(merkury);

      System.out.println(jowisz.process(PlanetTypes.MARS));
      System.out.println(jowisz.process(PlanetTypes.JOWISZ));
}
```

Łańcuch odpowiedzialności

